

Преюдициален въпрос

Следва ли член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела да се тълкува в смисъл, че лице като жалбоподателката в главното производство, което търгува на международния валутен пазар FOREX, като активно извършва сделки, макар и чрез трето лице, което по занятие се занимава с този вид търговия, трябва да се счита за потребител съгласно посочената разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1.

Иск, предявен на 11 април 2018 г. — Европейска комисия/Република Хърватия

(Дело C-250/18)

(2018/C 200/30)

Език на производството: хърватски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Mataija и Е. Sanfrutos Cano)

Ответник: Република Хърватия

Европейската комисия иска от Съда:

- да установи, че Република Хърватия не е изпълнила задълженията си по член 5, параграф 1 от Директива 2008/98⁽¹⁾, тъй като не е счела, че депонираният в Biljane Donje инертен материал от камък е отпадък — а не страничен продукт — и че трябва да се третира като отпадък,
- да установи, че Република Хърватия не е изпълнила задълженията си по член 13 от Директива 2008/98, тъй като не е взела всички необходими мерки, за да гарантира, че управлението на депонираните в Biljane Donje отпадъци се извършва без да се застрашава човешкото здраве и без да се вреди на околната среда;
- да установи, че Република Хърватия не е изпълнила задълженията си по член 15, параграф 1 от Директива 2008/98, тъй като не е взела необходимите мерки, за да гарантира, че притежателят на депонираните в Biljane Donje отпадъци извършва самостоятелно третиране на отпадъците или поверява третирането на търговец, организация или предприятие, извършващи дейности по третиране на отпадъци, или третирането се организира от частна или обществена организация за събиране на отпадъци, и
- Република Хърватия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Що се отнася до нарушението на член 5, параграф 1 от Директива 2008/98:

Член 5, параграф 1 от посочената директива съдържа кумулативни условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да може вещество или предмет, получени в резултат на производствен процес, чиято основна цел не е производството на това вещество или предмет, да не бъдат разглеждани като отпадък, а като страничен продукт. Република Хърватия е приложила неправилно член 5, параграф 1 по отношение на депонирания в Biljane Donje отпадък, тъй като не е счела, че става въпрос за отпадък — а не за страничен продукт — въпреки че по-нататъшната употреба на този отпадък не е определена по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) от Директива 2008/98.

Що се отнася до нарушението на член 13 от Директива 2008/98:

Съгласно член 13 от посочената директива държавите членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че управлението на отпадъците се извършва без да се застрашава човешкото здраве и без да се вреди на околната среда. Макар хърватските власти да установяват, че отпадъците в Biljane Donje се намират на място, което нито е определено, нито пък е подготвено за депониране на отпадъци, върху поземлен участък без да са взети каквито и да било мерки за защита от разпространение във водата и въздуха, нито една от мерките, които хърватските власти са взели във връзка с отпадъците, не е реализирана до момента. Това положение остава непроменено в продължителен период от време, което неизбежно води до влошаване на състоянието на околната среда. Република Хърватия съответно не е взела всички необходими мерки, за да гарантира, че управлението на депонираните в Biljane Donje отпадъци се извършва без да се застрашава човешкото здраве и без да се вреди на околната среда.

Що се отнася до нарушението на член 15, параграф 1 от Директива 2008/98:

Съгласно член 15, параграф 1 от посочената директива държавите членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки първоначален причинител на отпадъци или друг притежател на отпадъци извършва самостоятелно третирането на отпадъците или поверява третирането на търговец, организация или предприятие, извършващи дейности по третиране на отпадъци, или третирането се организира от частна или обществена организация за събиране на отпадъци, в съответствие с членове 4 и 13 от същата директива. Неизпълнението от страна на хърватските власти на задължението да гарантират, че притежателят на отпадъците третира отпадъка или поверява третирането му на някое от лицата, посочени в член 15, параграф 1, се потвърждава от обстоятелството, че към момента на предявяване на иска, а и след това, тези отпадъци продължават незаконосъобразно да се депонират в Biljane Donje, където се намират вече от доста време. Хърватските власти не са взели ефективни мерки, чрез които притежателят на отпадъците да бъде накаран да третира отпадъците самостоятелно или чрез лицата, посочени в член 15, параграф 1 от Директива 2008/98.

⁽¹⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, стр. 3).